

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 10. De Apparitione facta Apostolis, praesente S. Thoma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

peccatores, ad fructum ex ea capiendum, & veniam obtinendam, quam adeò liberaliter illis offers. Ex dictis intelligam, quo spiritu & feruore, accedendum mihi sit ad sanctissimum Sacramentum confessionis; tanquam qui accedat ad accipiendum Spiritum Sanctum, mediante verbo absolutionis, quod tanquam Christi halitus, prodit ex ore Sacerdotis. *Hac de re aliquid est dictum Meditatione 3°. I. partis.*

MEDITATIO X.

DE ALTERA APPARITIONE Apostolis facta, præsente Sancto Thoma, octaua die post Resurrectionem.

PUNCTVM I.

THOMAS vnus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Iesus: Dixerunt ergo ei alij discipuli: vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: nisi videro in manibus eius fixuram clauorum, & mittam digitum meum in locum clauorum, & mittam manum meam in latus eius, non credam.

a Ioan. 20. 24.

CONSIDERANDI sunt hic huius Apo

stoli defectus, non ut illum propterea iugilemus, sed ut cautiore ex eo euadamus, & ut facilius appareat, quanta fuerit Christi Domini nostri, in eo curando misericordia, & quam ipse Apostolus profecerit ex ea curatione.

I. PRIMVS defectus fuit, quod discesserit ex reliquorum Apostolorum contubernio, siue quod tædio affectus esset; siue ut rei alicui alteri, palato suo gratæ, attenderet: ob quam causam tanto bono priuatus fuit, videndi scilicet Christum Dominum, & fruendi gratijs, quas ceteri Apostoli ab eo acceperunt. Ex quo discam, quam grande sit malum, deserere contubernium bonorum: & si sum religiosus, quantum noceat ab ipsa communitate recedere; & in vitium singularitatis incidere. Christus enim Dominus, assistit in medio illorum, qui sunt charitate coniuncti; subtrahit se autem ijs, qui cum læsione fraternæ charitatis, sunt singulares.

II. SECUNDVS defectus, & peccatum eius, fuit incredulitatis simul cum duricie cordis, & pertinacia proprii iudicij, cum noluit credere, quod condiscipuli omnes, tanquam oculati testes, ipsi referebant: præferens ex occultâ superbiâ, iudicium proprium, reliquorum iudicio.

III. TERTIVS defectus, fuit quidam modus præsumptionis & curiositatis, quo eò usque peruenit, ut præscriberet Deo modum, quo ipse ad credendum induci vellet; dicens, se non contentum fore, si oculis suis viuente Christum cer-

neret

neret, sed etiã velle digiro s suos, & manus, in vulnera ipsius mittere: quod quidem perniciosum est valde ijs, qui tractant cū Deo; neq; enim fas est, sibi ipsū tantū tribuere, vt speciales quærant fauores, nec Deo præscribere media, quibus ipsi ad credendum inducantur, aut se Diuino obsequio ita mancipare, vt media ordinaria reijciant, quæ Deus præscripsit.

IV. **Q**UARTVS defectus fuit, modus ille pertinaciæ, quo per octo dies, ita malè dispositus permanserit, vt noluerit emollescere, propter dicta condiscipulorum, nec Petr, nec illorū, qui in via ad Emmaus Christū viderāt, & forte idē ei dixerit ipsa Virgo sanctissima, & reliquæ mulieres, quæ eundē Dominū viderant: his enim omnibus aures surdas præbens, in sua permansit durities; & verò perdurasset per multos adhuc dies, & vsq; ad finē vitæ, nisi Christus Dominus ad ipsū venisset, vt curaret. Hoc totū, speciali Dei prouidentia ita permittente, euenit, tū vt eiisdē Thomæ durities, in nō credendo, cōuerteretur in maiore firmitatē & soliditatē testimonij, quod postquā crederet, alijserat redditurus; tum vt hinc deprehendamus nostrā imbecillitatē, si Deus manum suam à nobis subtrahat, quod b
nullus fide possit ad Christū peruenire nisi Pater eū traxerit. O fili Dei viui, qui mansā nosti, ex qua me cōdidisti, ne me excutias à manu tua, ne pereā, libera me ab his quatuor vitijs, quæ quatuor vëtorū instar, domū Thomæ oppugnarūt, ne & meā expugnēt, & ad terrā deijciāt.

b Ioan's.

44.

PUNCTVM II.

a **P**OST dies octo iterum erant discipuli eius
a Ioan 20.
26
 intus, & Thomas cum eis: Venit Iesus ianuis clausis, & stetit in medio, & dixit: Pax vobis. Deinde dicit Thomæ: infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum; & noli esse incredulus, sed fidelis.

I. **C**ONSIDERANDA Primùm est infinita Christi Domini Charitas, qua prospicit suis ouibus: nam postquam octo dies expectasset, num Thomas conuerteretur; videret autem eius duritiem, noluit diutius remedium differre, sed ipsemet venit, vt illum sanaret, manifestans se illi sicut cæteris, ingressus ianuis clausis, & salutans verbo illo, *Pax vobis*, sicut prius fecerat; quò sic eum moueret ad credendum.

b **I**uce 15.4
 O Pastor amantissime, qui ita vnã diligis ouem, atque multas; libenterque *dimittis nonaginta nouem in deserto, & vadis ad quærendum illã, quã à reliquo grege errans perierat, donec eam inuenias*: nunc video, te semper eundem esse, siquidem desiderium saluandi ouẽ illam, Apostolum tuum, qui tendebat in ruinam, facit, vt venias ad illum quærendum, & apprehensa eius manu velis illum in cor tuum introducere. **D**EINDE perpendendum, et si potuisset Christus Dominus noster, seorsim Thomæ apparere, sicut fecerat Sancto Petro; voluisse tamen potius coram alijs Apostolis: tum, vt ipse Thomas intelligeret, hanc gratiã non fieri sibi, propter merita propria; sed

quòd

quod esset in societate bonorum & dilectorum discipulorum: tum, ut ceteri animaduertent sui Magistri charitatem, qui ut bene faceret vni, & quidem incredulo; ad omnes veniret; & sua praesentia omnes consolaretur: ac denique; ut, sicut omnes fuerant testes incredulitatis Thomae, ita nunc essent testes eius fidei; & haec ipsa etiam ipsos confirmaret in sua. Ex quo apparet suavis huius Domini prouidentia, qui vnus defectum conuertit non solum in eiusdem commodum, sed etiam in aliorum; ita disponens curationem illius, ut omnes ex ea fructum capiant. DENIQUE comitatem III
& affabilitatem perpendam, qua Christus Dominus Thomam est allocutus, dum eius imbecillitati sese accommodauit. Nam ut intelligeret Thomas, ipsum Christum eius cogitationes cognoscere, scireque quid ipse dixisset, voluit hac ratione illum conuincere, ac dixit: siquidem tu dixisti, nisi videris in manibus meis fixuram clauorum, & miseris digitum tuum in locum clauorum, & manum tuam in latus meum, te non crediturum; accede huc, & *infer digitum tuum in manus meas, & manum tuam in latus meum, & noli esse incredulus*, quia non sum hoc a te promeritus, sed fidelis, ad quod haec vulnera te merito permouebunt. O infinita sermonis Iesu affabilitas! nunc, Saluator mi, video, quam meritis tuus Apostolus dixerit, *d apparuisse benignitatem & humanitatem Saluatoris nostri Dei, qui non ex operibus iustitia, quae fecimus nos*

c Ioan. 20°

28

d Tit. 3. 4

sed

sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit. nam verè tua benignitas & humanitas apparuit hodie Thomæ, saluum eum faciens, non ex operibus suis, quibus id non erat promeritus, sed secundum magnã misericordiam tuã, cuius pignus nobis dedisti, quod nõ se occultabit quærètib; eã, quæ etiã nõ quærètib; palã se offert, dicens, ecce ego, ecce ego. & affirmat; *inuentus sum à nõ quærètib; meis, palam apparui ijs, qui me non interrogabant.*

PUNCTVM III.

a. Ioan. 20. 25. **RESPONDIT** Thomas & dixit ei: Dominus meus & Deus meus! Dixit ei Iesus; quia vidisti me, Thoma, credidisti: **Beati qui non viderunt & crediderunt: I. PERPENDENDA** imprimis est illustris hæc S. Thomæ confessio. Nõ constat ex Euangelio, nõ vulnera Christi tetigerit, aut satis habuerit eũ vidisse, eiusq; verbum audiuisse, quib; ad ea tangenda inuitabatur: Et tamen est credere, eum ob reuerentiam abstinuisse à tactu, & se ad Christi pedes proiecisse, sed Christum tamen arripuisse eius manum, & effecisse, vt primum suum desiderium expleret; vt sic magnitudinem suæ charitatis magis patefaceret; tactis verò ipsis vulneribus, aded est illustratus, vt maximo cordis affectu, confessus fuerit, Christum esse suum Dominum, & suum Deum, distinctè exprimit eum humanitatem, & eius Diuinitatem; & sese totum feruentissimo amore, ei obsequio obtulerit; quod indicant illa verba *Dominus meus & Deus meus*, quæ sunt tenentur

amor

*e. Isai. 65.**f. Rom. 10. 20.**S. Thom. 2.**p. 54. a. 4.**ad. 2. Sc.**cat. S. Leon.*

Amoris verba; & ideo non dixit Dominus nos-
ter & Deus noster. Iure merito, O Thoma,
Magistrum tuum vocas Dominum meum & De-
um meum, vt qui ad eum te dilexerit, vt tui soli-
us boni intuitu, ceteris tuis condiscipulis pa-
ruerit, & quasi illorum oblitus ad te solū ser-
monem suum conuerterit; vt te magis in sui a-
morem alliceret & inflāmaret. O Dulcissime
Iesu, & ego liberaliter sicut Thomas, fateor
te esse Dominum meum, & Deum meum: eō
enim amor tuus peruenit, vt sis paratus ptop-
ter me solum facere, quod pro illo fecisti: b
quia, vt ait Apostolus, dilexisti me, & tradi- b. Galat. 2.
disti temetipsum pro me, applicans mihi fructū 20.
mortis tuæ, atq; si pro me solo passus fuisses.

II. DEINDE perpendēdū, Christum Domi-
num nostrum et si confessionem quidē Tho-
mæ approbauerit, non tamen propterea illū
laudasse, vt beatum illum diceret, sicut dixit
Sancto Petro, *c beatus es Simon Bariona,* c. Matt. 16.
quādo ille dixerat, *tu es filius Dei viui,* eō quōd 17.
cardior Thomas hic fuisset in credendo; & ne
alij, si ipse illū laudasset, occasione hinc acci-
perēt, simile aliquid petēdi, & sensuū experi-
entiā requirēdi, ad credēda mysteria Dei, ac
propterea tacitè potius illū reprehēdit, cum
dixit, *quia vidisti me, Thoma, credidisti;* atque si
diceret, vt crederes me esse tuū Dominum, &
tuū Deū, opus tibi fuit me videre, & palpare;
& mox subiunxit: *beati qui non viderunt &
crediderunt;* ad consolationem eorum fi-
delium, quibus cūm, eum in mortali hac
vita

d Mat. 13. 16
Luca 10. 23

vita videre, datum non fuerit, crediderunt
tamen id, quod Thomas videns & palpās cre-
didit. Dixerat aliquando idem Dominus, d
beati oculi, qui vident, quæ vos videtis: dico enim
vobis, quod multi Prophetae, & Reges, & iusti
cupierunt videre, quæ vos videtis, & non vide-
runt; & audire, quæ auditis, & non audierunt;
nunc autem dicit, *beati qui non viderunt, &*
crediderunt, nam ex vna parte gaudemus fru-
ctibus & bonis, quæ ipse nobis sua morte im-
petrauit; Sacramentis, quæ instituit; & exem-
plis, quæ toto vitæ suæ decursu nobis præbu-
it; sermonibus, quos prædicauit; & lege deni-
que perfecta, quam nos docuit: ex altera vero
parte, fides nostra maius meritum habet, eo
quod non videntes, nec sensibus externis per-
cipientes, quæ illi viderunt, & perceperunt,
eadem credimus. Hæc fides principium est
nostræ beatitudinis; & si charitate perficitur,
etiam in eandem introducet. Gratias tibi, mi
Saluator, quod curæ tibi fuerit, consolari e-
os, qui dulci tua præsentia frui non potuerunt.
& siquidem assequi mihi non licuit beatitu-
dinem illorum, qui corporis oculis te vide-
runt; cupio perfectè illam assequi, quam illi
habent, qui te spiritualibus oculis videt: cla-
rifica meos, Domine, cælesti tuo lumine, vt fi-
de viuificata, & charitate accensa, te semper
credam, & ita amem, vt beatus sim te-
cum in regno cælorum.

Amen.

MEDI